

Tento výklad zákona je však pochybený. Nalézací soud si patrně neuvědomil, že předpis § 501 tr. z., stíhající smilstvo mezi plnorodými sourozenci vůbec, právně nevyčerpává zcela ten skutek, kde se pachatel svým jednáním dotýká ještě dalších hodnot zákonem chráněných a svým činem je ohrožuje. Vykazuje-li trestné jednání obžalovaného právně znaky též jiného trestného skutku než onoho ve smyslu § 501 tr. z. a byla-li iakto mravnost zákonem chráněná porušena obžalovaným ve více směrech, nastává souběh několika provinění, v souzeném případě podle § 501 tr. z. a podle § 127 tr. z.

Bylo proto přisvědčiti zmateční stížnosti žalobce mládeže, vytýkající tuto hmotněprávní vadnost názoru nalézacího soudu s hlediska důvodu zmatečnosti podle čís. 10 § 281 tr. ř.

Popřel-li nalézací soud souběh zákonů trestních, lze uplatniti tento zmatek v neprospěch obviněného jen tehda, nebyl-li čin podřaděn pod nejprísnější ustanovení zákona; to lze však jen s tím obmezením, že se zmateční stížnost státního zástupce domáhá podřadění toliko pod ustanovení, které je nejprísnější (rozh. čís. 2728 Sb. n. s.); podřaděním pod prísnější zákon je státní zástupce uspokojen a není přípustné, aby čin zůstal ještě podřaděn pod další souběžné trestní zákony (rozh. čís. 2771, 4775 Sb. n. s.).

Ježto se zmateční stížnost v souzeném případě domáhá podřadění činu pod nejprísnější zákonné ustanovení (§ 127 tr. z.) z oněch, jichž lze na čin obviněného použití (§§ 127, 501, 516 tr. z.), je sice uplatnění zmatku podle čís. 10 § 281 tr. ř. přípustné, avšak v rozsahu, že lze uznati toliko na skutkovou podstatu provinění podle § 127 tr. z., nikoli však zároveň podle §§ 501, 516 tr. z.

Čís. 5810.

Jde jen o přečin podle § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914 a nikoli o čin spáchaný se zbraní (zločin podle § 6 cit. zák.), snažil-li se vinník přetnouti sekerou provaz, na němž orgán vrchnosti odváděl zabavené dobytče.

(Rozh. ze dne 5. února 1937, Zm IV 642/36.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti A. a spol., obžalovaným pro zločin podle § 4, odst. 2, § 6, odst. 2, zák. čl. XL:1914, následkem zmateční stížnosti obžalovaného B. z úřední povinnosti z důvodu věcné zmatečnosti uvedeného pod bodem 1 b) § 385 tr. ř. zrušil rozsudky obou soudů nižších stolic ve výroku o kvalifikaci činu, jímž byl uznán vinným obžalovaný B., a v důsledku toho, hledíc k předpisu 4. odst. § 387 tr. ř. a § 31, odst. 2 por. nov., zrušil z téhož důvodu zmatečnosti rozsudek vrchního soudu co do kvalifikace činu, jímž byl uznán vinným obžalovaný A., a kvalifikoval tyto činy u každého jako přečin podle § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914.

Z d ů v o d ů:

Zkoumaje věc shledal nejvyšší soud toto:

Státní zastupitelství podalo na A. a B. obžalobu pro zločin násilí proti orgánu vrchnosti podle §§ 70 tr. z. a 4, odst. 2, § 6, odst. 2, zák. čl. XL:1914, spáchaný tím, že 18. července 1935, když výkonný orgán okresního soudu M. a obecní zřízenec N. odváděli soudně zabavenou krávu do úschovy, násilím rvali provaz z rukou obecního zřízence, a B. maje v rukou sekeru, chtěl přetrhnouti provaz, na kterém byla kráva uvázána.

Krajský soud zjistil tento skutkový stav: Dne 18. července 1935 odváděli výkonný orgán okresního soudu M. a obecní zřízenec N. z poloniny do obce krávu, která byla soudně zabavena a měla býti dána do úschovy. Cestou přiběhl k nim obžalovaný B. se sekerou v ruce a snažil se několikrát odejmouti N-ovi krávu tím způsobem, že mu z rukou rval provaz, na němž tento krávu vedl, a když se mu to nepodařilo, odběhl pro obžalovaného A., načež oba opětne tahali N-ovi krávu z ruky a obžalovaný B. se snažil sekerou přetrhnouti provaz, na němž N. krávu vedl.

Ve zjištěném jednání obžalovaného B. shledal soud první stolice skutkovou podstatu zločinu podle § 4, odst. 2 a § 6, odst. 2, zák. čl. XL:1914, v jednání obžalovaného A. pak skutkovou podstatu přečinu podle § 4, odst. 2 téhož zákona a pro tyto činy je odsoudil. Oba obžalovaní podali odvolání pouze pro nepovolení podmíněného odsouzení.

K odvolání veřejného žalobce změnil (správně zrušil) vrchní soud rozsudek krajského soudu ve výroku o kvalifikaci činu obžalovaného A. a uznal ho vinným též zločinem násilí proti orgánu vrchnosti podle § 4, odst. 2 a § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914.

Skutkový stav, zjištěný v rozsudku soudu první stolice, přijal vrchní soud jako správný beze změny s dodatkem, — jenž je vlastně jen právním závěrem a odůvodněním změny kvalifikace, — tohoto znění: »Ze skutkového stavu prvním soudem ustáleného vyplývá, že oba obžalovaní trestný čin spáchali společně ve stejném úmyslu a proti témuž poškozenému, výkonnému orgánu M. a obecnímu zřízenci N. Oba tudíž jest pokládati za společníky a čin u obou tedy je kvalifikovati jako zločin podle § 70 tr. z. a § 4, odst. 2, § 6, odst. 2, zák. čl. XL:1914, tedy skutkový stav prvním soudem ustálený byl změněn potud, že obžalovaný A. nebyl sice opatřen sám zbraní, měl však na činu spáchaném se zbraní účastenství«.

K naplnění skutkové podstaty zločinu podle § 6, odst. 2 zák. čl. XL/1914 vyžaduje zákon, aby se pachatel dopustil činu uvedeného v 2. odst. § 4 cit. zák. j s a o z b r o j e n. Z toho především plyne, že pro skutkovou podstatu tohoto zločinu, pokud jde o násilí ve smyslu 2. odst. § 4 cit. zák., je potřebí, aby směřovalo proti orgánu vrchnosti a aby bylo provedeno se zbraní.

»Násilím«, směřujícím proti orgánu vrchnosti, rozumí se podle zákona každá fyzická síla, upotřebená pachatelem proti zmíněnému orgánu za účelem, aby bylo překáženo výkonu jeho povolání.

V tomto případě spočívalo podle zjištěného skutkového stavu násilí obžalovaných proti výkonnému orgánu okresního soudu M. a obecnímu

zřízení N., který spolu s prv jmenovaným odváděl zabavenou krávu, v tom, že chtějíce zabránití odvedení krávy, nejprve obžalovaný B. sám a později oba obžalovaní společně se snažili vyrvati z rukou obecního zřízence provaz, na němž byla kráva vedena.

Obžalovaný B. měl sice podle zjištění nižších soudů v ruce sekeru; nevychází však ze skutkového stavu, že by jí byl použil jinak, než že se snažil přetrhnouti jí provaz, na němž byla kráva uvázána. Toto jednání však zřejmě nesměřovalo nijak proti osobě zmíněných úředních orgánů, neohrožovalo nijak jejich osobní neporušenost, ani nezvyšovalo nebezpečí, plynoucí pro ni ze zjištěné násilné činnosti obžalovaných.

Ze zjištěného skutkového stavu nelze též nijak dovoditi, že by obžalovaný B. v takovém úmyslu sekery chtěl použiti, — naopak z té skutečnosti, že obžalovaný, ačkoliv již při prvním pokusu odnětí krávy obecnímu zřízenci měl při sobě sekeru, nijak jí nepoužil, nýbrž jen se snažil vyrvati provaz z rukou obecního zřízence a když se mu to nepodařilo, odběhl, aniž sekery nějakým způsobem proti orgánu vrchnosti použil, aby si přibral na pomoc druhého spoluobžalovaného, — plyne, že sekery proti úřednímu orgánu použiti nechtěl. Mýlily se tedy soudy nižších stolic, pokud činy obžalovaných kvalifikovaly jako zločin podle § 6, odst. 2 a § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914.

Nejvyšší soud proto podle posledního odstavce § 385 tr. ř. z úřední povinnosti zrušil z důvodu věcné zmatečnosti, uvedeného pod bodem 1 b) citovaného paragrafu rozsudky obou soudů nižších stolic ve výroku o kvalifikaci činu obžalovaného B. a podle 4. odst. § 387 tr. ř. a 2. odst. § 31 por. nov. z téhož důvodu zmatečnosti rozsudek vrchního soudu co do kvalifikace činu obžalovaného A., který sám opravného prostředku proti rozsudku vrchního soudu nepoužil, a rozhodl znovu, a to o kvalifikaci a v důsledku toho i o trestu a o podmíněném odsouzení.

Čís. 5811.

Nejde o »platný zákaz« podle § 18, odst. 3 zákona čís. 126/1933 Sb. z. a n., pozbyl-li zákaz dovozu, dopravy nebo rozšiřování cizozemského časopisu podle § 10, odst. 2 téhož zákona ve znění čl. V zákona čís. 140/1934 Sb. z. a n., po případě podle § 26 zákona čís. 6/1863 ř. z. a § 19, odst. 4 zákona čís. 126/1933 Sb. z. a n., právní účinnosti uplynutím doby dvou let ode dne vyhlášení zákazu a nebyl-li opakován.

(Rozh. ze dne 6. února 1937, Zm I 57/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem vojenské zrady podle § 6, čís. 2, al. 3, zákona na ochranu republiky, zločinem nedokonaného svádění k nadržování zločinům podle §§ 9, 217 tr. z., přečinem podle § 18, odst. 3 zákona čís. 126/1933 Sb. z. a n., přestupkem krádeže podle § 460 tr. z. a přestupkem podvodu podle §§ 197, 461 tr. z.; podle § 290 tr. ř. zrušil rozsudek,